

Sygn. akt I C 28/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 lutego 2021 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Renata Lech

Protokolant: sekretarz sądowy Daria Bernacka

po rozpoznaniu w dniu 25 stycznia 2021r. w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie

sprawy z powództwa **M. B.**

przeciwko (...) **Spółce Akcyjnej z siedzibą w Ł.**

o zadośćuczynienie, odszkodowanie i rentę

1. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w Ł. na rzecz **powoda M. B.** kwotę **325.000,00 zł** (trzysta dwadzieścia pięć tysięcy złotych złotych) **tytułem zadośćuczynienia:**

z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 21 października 2017r. do dnia zapłaty;

2. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w Ł. na rzecz **powoda M. B.** odsetki ustawowe za opóźnienie od wypłaconej kwoty zadośćuczynienia, tj. 100.000,00 zł (stu tysięcy złotych) od dnia 21 października 2017r. do dnia 26 czerwca 2018r.;

3. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w Ł. na rzecz **powoda M. B. kwotę 16.523,48 zł** (szesnaście tysięcy pięćset dwadzieścia trzy złote 48/100) **tytułem odszkodowania** z odsetkami ustawowymi za opóźnienie:

a) od kwoty 5.653,48 zł (pięć tysięcy sześćset pięćdziesiąt trzy złote 48/100) od dnia 6 lutego 2018r. do dnia zapłaty

b) pod kwoty 10.870,00 zł (dziesięć tysięcy osiemset siedemdziesiąt złotych) od dnia 30 października 2018r. do dnia zapłaty

4. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w Ł. na rzecz **powoda M. B. kwotę 12.840,00 zł** (dwanaście tysięcy osiemset czterdzieści złotych) **tytułem zwrotu kosztów nabycia protezy podudzia** z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 10 kwietnia 2019r. do dnia zapłaty

5. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w Ł. na rzecz **powoda M. B. kwotę 170.381,53 zł** (sto siedemdziesiąt tysięcy trzysta osiemdziesiąt jeden złotych 53/100) **na pokrycie kosztów nabycia protezy podudzia:**

a) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie **od kwoty 126.000,00 zł** (sto dwadzieścia sześć tysięcy złotych) od dnia 21 października 2017r. do dnia zapłaty,

b) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie **od kwoty 44.381,53 zł** (czterdzieści cztery tysiące trzysta osiemdziesiąt jeden złotych 53/100) od dnia 23 listopada 2020r. do dnia zapłaty;

6. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w Ł. na rzecz **powoda M. B. kwotę po 500,00 zł (pięćset złotych) tytułem miesięcznej renty na zwiększone potrzeby za okres**

od 1 stycznia 2018r. do 31 marca 2021r. z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 11 każdego miesiąca do dnia zapłaty;

7. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w Ł. na rzecz **powoda M. B. kwotę po 2.000,00 zł (dwa tysiące złotych) tytułem miesięcznej renty na zwiększone potrzeby poczynając od 1 kwietnia 2021r.** płatną w terminie do dnia 10-tego każdego miesiąca z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat;

8. umarza postępowanie w zakresie żądania zadośćuczynienia w kwocie 100.000,00 zł (sto tysięcy złotych) oraz w zakresie żądania zasądzenia renty na zwiększone potrzeby w kwocie po 1.500,00 zł (jeden tysiąc pięćset złotych) miesięcznie za okres od dnia 1 stycznia 2018r. do dnia 31 marca 2021r.

9. oddala powództwo w pozostałej części;

10. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w Ł. na rzecz **powoda M. B. kwotę 14.317,00 zł** (czternaście tysięcy trzysta siedemnaście złotych) **tytułem zwrotu kosztów procesu;**

11. nakazuje pobrać od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w Ł. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim kwotę 34.305,70 zł (trzydzieści cztery tysiące trzysta pięć złotych 70/100) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

Sygn. akt I C 28/18

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 8 stycznia 2018r. powód M. B., reprezentowany w toku postępowania przez pełnomocnika adwokata P. N., wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w Ł. w związku z wypadkiem komunikacyjnym, jakiemu uległ powód w dniu 14 lipca 2017r. :

1. **zadośćuczynienia w kwocie 400.000,00 zł** z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 21 października 2017r. do dnia zapłaty,

2. **odszkodowania w kwocie 15.914,48 zł** z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia doręczenia odpisu pozwu pozwanemu do dnia zapłaty,

3. **renty miesięcznej na zwiększone potrzeby po 924,00 zł miesięcznie w okresie od 1 stycznia 2018r. do 31 marca 2018r. i po 2.424,00 zł miesięcznie poczynszy od 1 kwietnia 2018r. i na przyszłość,** płatnej z góry do 10-tego dnia każdego miesiąca wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 11 każdego miesiąca,

4. **kwoty 151.000,00 zł** na pokrycie kosztów nabycia protezy podudzia wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie o dnia 21 października 2017r. do dnia zapłaty,

5. ustalenie, że pozwany ponosi odpowiedzialność za dalsze, mogące powstać w przyszłości skutki wypadku,

6. ustalenie odpowiedzialności pozwanego w zakresie każdorazowej konieczności naprawy lub wymiany protezy (k. 4-15, k. 643).

Pozwany (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w Ł., reprezentowany w toku procesu przez pełnomocnika radcę prawnego V. U., nie uznał żądania pozwu i wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych. Pozwany podniósł zarzut przyczynienia powoda do powstania szkody w wysokości 25% z uwagi na niezapięcie pasów bezpieczeństwa. Ponadto pozwany wskazał, iż wypłacił na rzecz powoda 25.000 zł tytułem zadośćuczynienia, 25.000 zł tytułem odszkodowania, w tym zaliczki na poczet protezy kończyny dolnej oraz tytułem tymczasowej renty na zwiększone potrzeby od września 2017r. i na przyszłość po 1.500 zł miesięcznie, przy czym w grudniu 2017r. dokonano wypłaty renty skapitalizowanej za okres od września 2017r. do marca 2018r. w łącznej kwocie 10.500,00 zł (k. 617-618).

W piśmie procesowym z dnia 19 marca 2018r. pełnomocnik powoda wskazał, iż kwestionuje podniesiony przez pozwanego zarzut przyczynienia powoda jak chybiony oraz dokonał modyfikacji powództwa w ten sposób, iż wniósł o zasądzenie na rzecz powoda **kwoty 425.000 zł tytułem zadośćuczynienia oraz kwoty 126.000 zł na pokrycie kosztów nabycia protezy**. Modyfikacja ta polegała na właściwym zaliczeniu dokonanych przez pozwanego wpłat, tj. zaliczenia kwoty 25.000 zł na poczet zadośćuczynienia oraz kwoty 25.000 zł na poczet kosztów nabycia protezy (k. 641-643).

W piśmie procesowym złożonym na rozprawie w dniu 6 lipca 2018r. pełnomocnik powoda **cofnął pozew wraz ze zrzeczeniem się roszczenia w zakresie kwoty 100.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia** z uwagi na to, iż pozwany w dniu 26 czerwca 2018r. wypłacił na rzecz powoda kwotę 100.000 zł tytułem zadośćuczynienia. Powód wniósł zatem ostatecznie o zasądzenie tytułem zadośćuczynienia kwoty 325.000 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 21 października 2017r. do dnia zapłaty oraz zasądzenie odsetek ustawowych za opóźnienie od wypłaconej przez pozwanego kwoty 100.000 zł za okres od 21 października 2017r. do 26 czerwca 2018r. (k. 684-685).

W kolejnym piśmie procesowym z dnia 19 października 2018r. pełnomocnik powoda w związku hospitalizacją powoda związaną z reamputacją kikuta i artroskopią stawu kolanowego **rozszerzył powództwo w zakresie odszkodowania o kwotę 10.870,00 zł a zatem do łącznej kwoty 26.784,48 zł** z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od pierwotnie żądanej kwoty 15.914,48 zł za okres od doręczenia odpisu pozwu pozwanemu do dnia zapłaty oraz od kwoty 10.870,00 zł od dnia doręczenia pozwanemu pisma rozszerzającego powództwo do dnia zapłaty (k. 725-727).

W piśmie procesowym z dnia 21 marca 2019r. pełnomocnik powoda rozszerzył żądanie pozwu wnosząc **dodatkowo o zasądzenie kwoty 12.840,00 zł a poniesione koszty nabycia protezy podudzia** wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia doręczenia pozwanemu pisma rozszerzającego powództwo do dnia zapłaty (k. 918-919).

W piśmie procesowym z dnia 17 kwietnia 2020r. pełnomocnik powoda **cofnął powództwo wraz ze zrzeczeniem się roszczenia w zakresie rat renty na zwiększone potrzeby co do kwoty po 1.500 zł miesięcznie za okres od 1 kwietnia 2018r. do 30 kwietnia 2020r.** w związku z wypłaceniem powyższego świadczenia przez pozwanego. Wniósł zatem o zasądzenie renty w kwocie po 924,00 zł miesięcznie za okres od 1 stycznia 2018r. do 30 czerwca 2020r. oraz w kwocie po 2.424,00 zł począwszy od 1 lipca 2020r. i na przyszłość (k. 1035-1044). W piśmie procesowym z dnia 22 stycznia 2021r. pełnomocnik powoda dokonał kolejnej modyfikacji powództwa w zakresie renty - **cofnął powództwo wraz ze zrzeczeniem się roszczenia w zakresie rat renty na zwiększone potrzeby co do kwoty po 1.500 zł miesięcznie za okres od 1 maja 2020r. do 31 marca 2021r.** w związku z wypłaceniem powyższego świadczenia przez pozwanego. Wniósł zatem o zasądzenie renty w kwocie po 924,00 zł miesięcznie za okres od 1 stycznia 2018r. do 31 marca 2021r. oraz w kwocie po 2.424,00 zł począwszy od 1 kwietnia 2021r. i na przyszłość (k. 2024-2025).

Kolejnej modyfikacji powództwa pełnomocnik powoda dokonał w piśmie procesowym z dnia 15 października 2020r. rozszerzając żądanie pozwu i **wnosząc o kwoty 195.381,53 zł na pokrycie kosztów nabycia protezy** wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 126.000 zł od dnia 21 października 2017r. do dnia zapłaty oraz

od kwoty 69.381,53 zł od dnia następnego po dniu doręczenia pisma rozszerzającego powództwo do dnia zapłaty (k. 1098-2000).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 14 lipca 2017r. na autostradzie (...) w miejscowości T. doszło do wypadku komunikacyjnego, w wyniku którego bardzo ciężkich obrażeń ciała doznał powód M. B..

Powód jechał jako pasażer samochodem ciężarowym marki M. o nr rej. (...) kierowanym przez T. W.. Kierujący samochodem ciężarowym popełnił błąd w taktyce jazdy w ten sposób, iż nienależycie obserwował przedpole jazdy i nie zachował bezpiecznej odległości za jadącym w tym samym kierunku zestawem ciężarowym składającym się z ciągnika siodłowego marki S. o nr rej. (...) z naczepą wywrotka (...) o nr rej. (...) kierowanego przez M. Z.. W wyniku powyższego spowodował on nieumyślnie wypadek, w przebiegu którego doszło do zderzenia obu zestawów ciężarowych, w ten sposób, iż ciągnik siodłowy M. próbując dokonać zmiany pasa ruchu uderzył przednią prawą stroną w tylną lewą część naczepy (...). W wyniku powyższego zderzenia jadący jako pasażer M. B. doznał obrażeń ciała w postaci zmiążdżenia tkanek podudzia prawego skutkujących jego chirurgiczną amputacją na poziomie 1/3 poniżej stawu kolanowego, wieloodłamowego złamania prawej kości udowej oraz krwiaka mięśni uda prawego, rany pachwiny prawej oraz otarcia skóry uda i okolicy lędźwiowej, urazu głowy z utratą przytomności i powierzchowną raną czoła, które to obrażenia stanowią ciężki uszczerbek na zdrowiu w postaci ciężkiego trwałego kalectwa.

Za powyższy czyn wyczerpujący dyspozycję art. 177 § 2 k.k. T. W., kierujący pojazdem M., został skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 23 kwietnia 2018r. w sprawie sygn. akt VII K 765/17 na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.

(dowód: kopia wyroku Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 23 kwietnia 2018r., k. 2022-2023)

W momencie wypadku powód był zapięty w pasy bezpieczeństwa.

(dowód: zeznania powoda, k. 2029verte-2030, min, 00:04:39-00:11:03)

Pojazd, którym kierował sprawca wypadku był ubezpieczony w ramach obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej w pozwanym (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w Ł..

(okoliczność bezsporna)

Powód został wydobyty ze zmiążdżonej kabiny samochodu przez strażaków. Następnie został przetransportowany karetką do Szpitala im. (...) w Ł.. Po wstępnej diagnostyce obrazowej, która uwidoczniła urazową amputację podudzia prawego, wieloodłamowe złamanie bliższej części trzonu prawej kości udowej, pogrubienie mięśnia zasłonowego oraz pasmate zagęszczenia w obrębie miednicy mniejszej po stronie prawej - prp krwiak, rozedmę tkanek miękkich okolicy pachwiny prawej – powód został przekazany na blok operacyjny. Tam wykonano zabieg amputacji na poziomie 1/3 prawego podudzia (odcięto stopę i staw skokowy) oraz wykonano stabilizację ExFix złamania trzonu prawej kości udowej. Z. również ranę pachwiny prawej. Po zabiegu powód został przeniesiony na Oddział Intensywnej Terapii z powodu zagrażającej niewydolności krążeniowo-oddechowej. Tam włączono leczenie farmakologiczne. W dniu 18 lipca 2017r. został przeniesiony do Oddziału (...) Urazowej celem kontynuacji leczenia, wykonano konwersję stabilizacji zewnętrznej prawego uda na wyciąg szkieletowy, kontrolowano gojenie ran prawej kończyny dolnej, stosowano terapię opatrunkami podciśnieniowymi. Kilkakrotnie wykonano zabieg nekrektomii i opracowania chirurgicznego rany kikuta podudzia prawego. Ze względu na martwicę tkanek miękkich prawego uda wykonano zabieg nekrektomii i stosowano opatrunki podciśnieniowe. Po uzyskaniu optymalnego stanu tkanek miękkich wykonano zabieg zespolenia złamania prawej kości udowej a następnie, po wygojeniu ran, na ranę kikuta prawego podudzia położono przeszczep skóry pobranej z lewego uda. W trakcie pobytu w Oddziale powód był pionizowany i uczono go chodzić o kulach. W dniu 15 września 2017r. powód został wypisany do domu z zaleceniem kontroli

gojenia ran, zmiany opatrunku codziennie, kontroli w Poradni (...) Urazowo-Ortopedycznej, stosowania leków przeciwwzakrzepowych i przeciwbólowych.

Ze względu na brak zgięcia w kolanie powód w okresie 4-5 grudnia 2017r. przebywał w R. C. w P., gdzie został poddany zabiegowi artroskopii oraz wydłużenia mięśnia czworogłowego uda. Usunięto również zrosty pod rzepką spowodowane brakiem ruchu w stawie.

(dowód: kopia dokumentacji leczenia szpitalnego powoda, k. 25-533)

W okresie od 16 do 18 maju 2018r. powód przeszedł w (...) Szpitalu (...) w W. zabieg reamputacji kikuta oraz artroskopię stawu kolanowego – artroskopowe uwolnienie zrostów prawego kolana, wydłużenie mięśnia czworogłowego metodą T.. Po zabiegu okresowo pojawiła się przetoka w miejscu amputowanego kikuta kostnego. Przetoka zagoiła się ok. kwietnia 2019r.

W związku z powyższą hospitalizacją i zabiegiem poniósł koszty w łącznej kwocie 10.870,0 zł.

(dowód: kopia dokumentacji leczenia szpitalnego, k. 807-86, faktura VAT, k. 730-732)

Powód poniósł koszt zakupu protezy podudzia w kwocie 12.840,00 zł.

(dowód: kopia faktury VAT nr (...), k. 920)

W piśmie z dnia 8 września 2017r. powód reprezentowany przez pełnomocnika adwokata P. N. zgłosił szkodę pozwanemu ubezpieczycielowi domagając się zapłaty kwoty 500.000 zł tytułem zadośćuczynienia, kwoty 10.227,98 zł tytułem odszkodowania, kwoty 151.000 zł na pokrycie kosztów nabycia protezy podudzia oraz przyznanie miesięcznej renty na zwiększone potrzeby w kwocie po 6.430 zł miesięcznie począwszy od dnia 1 września 2017r.

(dowód: zgłoszenie szkody, k. 599-605)

Na podstawie decyzji z dnia 20 października 2017r. i 29 grudnia 2017r. pozwany wypłacił na rzecz powoda kwotę 50.000 zł, w tym kwotę 25.000 zł tytułem zadośćuczynienia oraz kwotę 25.000 zł tytułem odszkodowania w tym zaliczki na poczet protezy kończyny dolnej oraz tytułem tymczasowej renty na zwiększone potrzeby od września 2017r. i na przyszłość po 1.500 zł miesięcznie, przy czym w grudniu 2017r. dokonano wypłaty renty skapitalizowanej za okres od września 2017r. do marca 2018r. w łącznej kwocie 10.500,00 zł.

(dowód: kopia decyzji z dnia 20 października 2017r., k. 606-607, kopia decyzji z dnia 29 grudnia 2017r., k. 608-609)

W dniu 26 czerwca 2018r. pozwany wypłacił na rzecz powoda kwotę 100.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia.

(dowód: kopia decyzji z dnia 25 czerwca 2018r., k. 693)

Wypadek, jakiemu uległ powód spowodował wystąpienie u niego zaburzeń adaptacyjnych. Sytuacja wypadku była urazem psychicznym, bezpośrednio zagrażała jego życiu. Konsultująca powoda w trakcie pobytu szpitalnego psychiatra rozpoznała zaburzenia adaptacyjne depresyjno-lękowe. Badany skarży się na spadki nastroju, obniżenie motywacji do działania, lęki, zaburzenia snu. Dużym dyskomfortem są nawracające dolegliwości bólowe. Ból przyczynił się do uzależnienia od środków opioidowych. Wypadek spowodował duże zmiany w życiu powoda - jego życie stało podporządkowane leczeniu i rehabilitacji. Powód doświadczył wielu strat w różnych płaszczyznach funkcjonowania – nie podjął pracy po skończonych studiach, nie może normalnie rozwijać i realizować swoich zainteresowań i hobby. Doświadcza wielu ograniczeń, które są źródłem frustracji i będą wymagały dalszego procesu emocjonalnego godzenia się z utratą zdrowia. Proces ten może być długotrwały i trudno przewidzieć, jak się zakończy.

Powód wymaga w dalszym ciągu leczenia psychiatrycznego i psychoterapeutycznego. Świadczenia te mogą być udzielone bezpłatnie w ramach NFZ.

Rokowania co do pełnego powrotu do zdrowia psychicznego należy ocenić jako ostrożne.

Z punktu widzenia psychiatrycznego powód doznał 5% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu.

(dowód: opinia psychiatryczno-psychologiczna biegłych B. J. i M. P., k. 714-717, pisemna opinia uzupełniająca, k. 797)

W następstwie wypadku z dnia 14 lipca 2017r. powód doznał zmiążdżenia kończyny dolnej prawej głównie na poziomie podudzia, złamania wieloodłamowego trzonu kości udowej prawej z raną okolicy pachwiny. ***P. obrażenia z punktu widzenia ortopedycznego spowodowały powstanie trwałego uszczerbku na zdrowiu łącznie w wysokości 72%, w tym:***

- złamanie wieloodłamowe trzonu kości udowej prawej z przemieszczeniem – 12 % trwałego uszczerbku na zdrowiu,

- amputacji kończyny dolnej na wysokości 1/3 bliżej podudzia prawego – 55% trwałego uszczerbku na zdrowiu,

- rana pachwiny prawej z rozedną tkanek miękkich okolicy pachwiny – 5% trwałego uszczerbku na zdrowiu.

Ponadto u powoda występują utrwalone ubytki ruchowe w postaci ograniczenia zgięcia ok. 70 stopni i deficyt wyprostów wynoszący 15 stopni. Związany z powyższym trwały uszczerbek na zdrowiu wynosi – 3% za ubytek wyprostów i 14 % za utratę 70% maksymalnego zgięcia.

Łączny trwały uszczerbek na zdrowiu powoda z przyczyn ortopedycznych wynosi 89%.

Powód pozostaje trwale osobą niepełnosprawną od znacznego do umiarkowanego stopnia z możliwością poprawy w kierunku lekkiego stopnia w miarę poprawy wydolności dynamicznej. Do końca stycznia 2018r. był osobą całkowicie niezdolną do pracy. Utrudnienia w życiu codziennym są ewidentne. Powód stał się inwalidą z inwalidztwem nieodwracalnym w obrębie kończyny dolnej prawej.

Przez okres ok. pół roku od urazu powód wymagał opieki innych osób średnio 5 godzin na dobę. W miarę postępu leczenia, poprawy wydolności narządu ruchu i stabilizacji stanu statyczno-dynamicznego czas opieki uległ zmniejszeniu do dwóch godzin dziennie przez 3 miesiące. Obecnie powód pomimo niepełnosprawności jest zdolny do samodzielnej egzystencji. Wymaga pomocy na poziomie 1 godziny dziennie na czas nieokreślony w zakresie czynności wymagających pełnej aktywności fizycznej.

Rozmiar cierpień fizycznych powoda był duży przez okres 6 miesięcy od urazu. Obecnie jest mierny z możliwością poprawy w miarę stabilizacji wydolności narządu ruchu.

Powód jest skazany na protezę kończyny dolnej prawej. Koszt kul, z których musiał korzystać wynosi 60-70 zł, koszt wózka inwalidzkiego – 1.200 zł, wypożyczenie – do uznania, kwota ok. 200 zł.

Rehabilitacja powoda była konieczna i nadal jest wskazana – koszt prywatnej rehabilitacji to kwota ok. 300 zł dwa razy w roku. Ćwiczenia usprawniające mogą być wykonywane we własnym zakresie.

Powód nie wymagał i nadal nie wymaga specjalnej diety.

Koszt leków przeciwbólowych, osłonowych, przeciwzkrzepowych i zmniejszających obrzęki to kwota ok. 100 zł miesięcznie przez okres ok. pół roku. Koszt kremów, pończoch na kikut to kwota ok. 20 zł miesięcznie.

(dowód: opinia biegłego z zakresu ortopedii R. E., k. 779, k. 978-979, pisemne opinie uzupełniające, k. 986, k. 1012-1014)

Stały uszczerbek na zdrowiu powoda będący wynikiem istniejących zniekształceń bliznowatych uda wynosi 7%.

Zakres cierpień fizycznych związanych z samym urazem i koniecznym leczeniem był bardzo duży przez ok. 3 miesiące. Przez kolejne trzy miesiące dolegliwości stopniowo się zmniejszały. Umiarkowane dolegliwości wynikające z utraty kończyny dolnej (ból fantomowy) występują cały czas.

W wyniku utraty kończyny dolnej na poziomie 1/3 górnej podudzia powód stał się trwałym inwalidą. Orzeciono umiarkowany stopień niepełnosprawności. Samodzielne poruszanie możliwe jest tylko z użyciem protezy lub dwóch kul łokciowych.

Blizny na udzie, kikucie i sam kikut, który jest narażony na ciągły ucisk związany z noszeniem protezy, wymagają okresowego natłuszczenia powszechnie dostępnymi maściami lub kremami. Koszt miesięczny to ok. 20 zł, czas trwania – do końca życia.

(dowód: opinia biegłego z zakresu chirurgii plastycznej dr T. Z., k. 923-926)

W zakresie neurologii - uraz głowy z powierzchowną raną okolicy czołowej spowodował cierpienia fizyczne powoda niezbyt dużego stopnia przez okres 2-3 tygodni, malejące w miarę upływu czasu. Ból fantomowy po przebytej amputacji podudzia prawego powodował cierpienia dużego stopnia. Najsilniejsze bóle tego typu powód odczuwał w czasie pierwszego miesiąca po amputacji. Ból fantomowy utrzymywały się przez 6 miesięcy i malały w miarę upływu czasu. Po tym czasie ból fantomowy w zasadzie ustąpił, jednak utrzymywały się bóle kikuta – spowodowane obecnością nerwiaka w bliźnie kikuta. Powodowały one cierpienia fizyczne średniego/ dość dużego stopnia. Po usunięciu nerwiaka w maju 2018r. ból w obrębie kikuta znacznie się zmniejszył. Obecnie powód zgłasza niewielkie pobolewanie kikuta przy przeciążeniu.

W zakresie rehabilitacji - leczenie usprawniające powodowało cierpienia fizyczne umiarkowanego stopnia w trakcie ćwiczeń rozciągających przykurcze mięśniowe stawu kolanowego prawego oraz w początkowym okresie adaptacji do protezy podudzia (ból kikuta).

Uraz głowy nie spowodował trwałego ani długotrwałego uszczerbku na zdrowiu.

Ból fantomowy spowodował długotrwały uszczerbek na zdrowiu w wysokości 15% - per analogiam do po. 182 (kauzalgie potwierdzone obserwacją szpitalną - w zależności od zmian troficznych i nasilenia bólów).

Wypadek z dnia 14 lipca 2017r. spowodował u powoda trwałe kalectwo - amputacja urazowa podudzia prawego. Powód może poruszać się jedynie z użyciem protez podudzia lub dwoma kulami łokciowymi.

Przebyty uraz głowy nie wymagał leczenia farmakologicznego.

Ból fantomowy początkowo w trakcie hospitalizacji był leczony wlewami dożylnymi leków przeciwbólowych oraz podawaniem środków analgetycznych przez cewnik zewnątrzoponowy. W późniejszym okresie stosowano doustne leki przeciwpadaczkowe (G. – lek w odpłatności ryczałtowej, koszt 3,00 zł na miesiąc), która nie przynosiła zadowalającego efektu. Przez okres ok. pół roku powód zażywał T. (koszt ok. 20,00 zł na miesiąc).

Obecnie nie ma konieczności stosowania silnych leków przeciwbólowych.

Po przebytych wypadkach powód nie leczyl się neurologicznie. Obecnie nie wymaga badań ani konsultacji neurologicznych.

W zakresie rehabilitacji –powód jest dość dobrze zaadaptowany do oprotezowania. Nie wymaga intensywnej leczniczej rehabilitacji. Wymaga samodzielnych systematycznych ćwiczeń w warunkach domowych wg wyuczonych schematów. Wskazany jest ten okresowy pobyt na turnusach rehabilitacyjnych celem lepszej adaptacji do istniejącego inwalidztwa

i większej aktywizacji. Po opuszczeniu szpitala powód wymagał intensywnej rehabilitacji, której celem było utrzymanie zakresu ruchu i stabilności stawu kolanowego prawego, wzmacnianie mięśni uda prawego, wzmacnianie mięśni lewej kończyny dolnej i obu kończyn górnych, po wygojeniu ran kikuta hartowanie. Od stycznia 2018r. po zaprotezowaniu – nauka chodzenia z protezą oraz ćwiczenia jak wcześniej. Korzystania z prywatnych zabiegów fizjoterapii było uzasadnione długimi terminami oczekiwania na usprawnienie w ramach NFZ.

Turnusy rehabilitacyjne to 2 tygodniowe turnusy o profilu dopasowanym do dysfunkcji uczestników. Uczestnictwo w turnusie jest odpłatne, cena zależna od wielu czynników, takich jak: termin, położenie ośrodka, program, itp. Ceny są bardzo zróżnicowane – od kilkuset do nawet 3.000 zł. PFRON dofinansowuje udział w turnusie rehabilitacyjnym, którego zakres zależy od dochodów w rodzinie i stopnia niepełnosprawności.

Z przyczyn neurologicznych powód nie wymagał i nie wymaga pomocy i opieki osób trzecich.

Z punktu widzenia specjalisty z zakresu rehabilitacji medycznej – po zakończeniu leczenia szpitalnego (15 września 2017r.) powód wymagał pomocy i opieki osób trzecich. Powód poruszał się w tym czasie niezbyt sprawnie za pomocą 2 kul, wymagał pomocy przy kąpieli, asekuracji przy przemieszczaniu się, pomocy w przygotowywaniu posiłków, utrzymaniu porządku, załatwianiu spraw poza domem. Wymagał pomocy w wymiarze 4 godzin dziennie do czasu zaprotezowania i wstępnego zaadaptowania się do protezy, tj. przez ok. 6 miesięcy.

W późniejszym okresie wymagał pomocy w czynnościach dnia codziennego (pomoc w utrzymaniu porządku, załatwianiu spraw poza domem) w wymiarze 1-2 godziny dziennie, w zmniejszającym się w miarę upływu czasu zakresie.

Od listopada 2018r. powód porusza się samodzielnie przy użyciu protezy, bez kul i nie wymaga pomocy i opieki osób trzecich.

Zakup taśm rehabilitacyjnych (taśmy oporowe do ćwiczeń w domu) – był uzasadniony.

(dowód: opinia biegłej z zakresu neurologii i rehabilitacji medycznej B. S., k. 936-941, pisemna opinia uzupełniająca, k. 1003)

Powód obecnie odczuwa bóle na powierzchni kikuta amputowanej kończyny, w miejscu z którego wcześniej został usunięty nerwiak. Mimo usunięcia nerwiaka, pacjent nadal odczuwa ból. Powód zgłasza sporadyczne odczuwanie bóle fantomowe - kilka razy w miesiącu (uczucie klucia, rażenia prądem). Wrażliwość na odczuwanie ciepła-zimna, ukłucia, ucisku oraz umiejętności lokalizacji odczucia na skórze kikuta amputowanej kończyny - są znormalizowane.

Powód nie posiada pełnego zakresu ruchomości w stawach kończyn dolnych. Stwierdzono przykurcz w stawie kolanowym, brak pełnego zgięcia, zakres siły mięśniowej w skali laweta od 4-5. Pozwala to jednak na potencjalne osiągnięcie przez powoda wysokiej sprawności po zaopatrzeniu ortopedycznym w protezę.

Powód mieszka w miesście w bloku mieszkalnym na II piętrze (brak windy). Zarówno w miejscu zamieszkania, jak w miejscu pracy codziennie musi wchodzić i schodzić po schodach. Codziennie pokonuje pieszo zróżnicowany teren (utwardzony oraz nieutwardzony). Przemieszcza się pieszo na odległość do dwóch kilometrów dziennie. Poruszając się z pomocą obecnej protezy podudzia, używa do podporu dwóch kul, szczególnie podczas dłuższego chodzenia. Poruszanie się rowerem jest obecnie niemożliwe z powodu braku odpowiedniego kąta zgięcia w kolanie.

Przed wypadkiem powód prowadził aktywny tryb życia, uprawiał sporty: piłka nożna, pływanie, karate, wspinaczka górską, jeździł rowerem. Pracuje, z wykształcenia jest leśnikiem, ma do odbycia roczny staż w nadleśnictwie i chce po odbyciu stażu pracować jako pracownik leśny.

Z uwagi na rodzaj amputacji, stan zdrowia i poziom aktywności powoda zalecane jest zastosowanie dla niego protezy kończyny dolnej w systemie podciśnieniowym aktywnym z wewnętrznym linerem (lejem elastycznym) i pełno kontaktowym lejem zewnętrznym. Aktywny

system podciśnieniowy zapobiegnie przesuwaniu się protezy na kończynie, zapewni bardzo dobry kontakt protezy z kikutem kończyny, zmniejszenie odczucia wagi protezy, umożliwi lepszą kontrolę protezy w trakcie chodu, a także spowoduje zminimalizowanie zmian obwodowych kikuta w ciągu dnia, a przez to będzie działać korzystnie na kształt kikuta w przyszłości. Zastosowanie leja elastycznego poliuretanowego umożliwi powodowi maksymalny powrót do aktywności zbliżonej do tej sprzed wypadku.

Całkowity koszt zaopatrzenia ortopedycznego dla powoda wynosi 195.381,53 zł.

Okres użytkowania protezy zależy m.in. od stopnia eksploatacji protezy i wynikającego z niego normalnego zużycia protezy, a także od zmian fizjologicznych pacjenta. Okres użytkowania protezy jest określany na 3 lata.

Szacowane koszty bieżące serwisowania wskazanej powyżej protezy w skali 1 roku są następujące:

- leja poliuretanowy - rocznie 2 sztuki po 2.634,87 zł netto (+ VAT 8%),
- kapa kolanowa - rocznie 8 sztuk po 453,60 zł netto (+ VAT 8%),
- pończochy ochronne pokrycia stopy ok. 4 sztuk rocznie po 83,37 zł netto (+ VAT 8%).

Dodatkowo w celu utrzymania właściwej higieny kikuta oraz elementów protezy mających bezpośredni kontakt z ciałem, należy stosować odpowiednie preparaty kosmetyczne: mydło w płynie ok. 8 sztuk rocznie po 46,61 zł za sztukę netto (+ VAT 23%), mleczko 6 sztuk rocznie po 85,12 zł za sztukę netto (+ VAT 23%), maść ok. 12 sztuk rocznie po 64,31 zł za sztukę netto (+ VAT 23%).

Proteza używana obecnie przez powoda jest w stanie technicznym uniemożliwiającym jej prawidłowe działanie, a także jest nieodpowiednia do obecnego stanu zdrowia powoda. Proteza ta jest o ok. 1-1,5 cm. za krótka względem strony zachowanej kończyny. Powoduje to utykanie, brak stabilności, brak poczucia równowagi. Może to długiej perspektywie czasu powodować nieodwracalne zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa. Obecna proteza (leja protezowy) nie jest dopasowana do aktualnego kształtu kikuta amputowanej kończyny. Powoduje to brak możliwości pełnego obciążenia nogi protezowanej i bardzo skraca długość czasu, w którym powód jest w stanie używać protezę w ciągu doby. Konieczne jest użytkowanie kul ortopedycznych do odciążenia zaprotezowanej kończyny, a przez to następuje nadmierne obciążenie zdrowej nogi, o może prowadzić do urazów, a nawet stałych zwyrodnień.

(dowód: opinia medyczna z zakresu protezowania kończyn wydana przez (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w P., k. 1077-1082)

Pozwany wypłacił powodowi rentę na zwiększone potrzeby w wysokości po 1.500 zł miesięcznie od września 2017r. do 31 marca 2021r.

(okoliczność bezsporna)

Powód poniósł koszty zastępstwa procesowego w postępowaniu likwidacyjnym w kwocie 10.800.

(dowód: kopia faktury VAT i paragonu fiskalnego, k. 610)

Powód poniósł następujące koszty związane w leczeniem i rehabilitacją: zakup leków i środków opatrunkowych na kwotę 650,00 zł, zakup środków higienicznych – ok. 200 zł, wizyty u psychologa – 400 zł, usługi rehabilitacyjne – 1.310 zł, konsultacja ortopedyczna – 220 zł, badanie MR stawu kolanowego – 650 zł, artroskopia operacyjna – 5.840 zł, badania krwi – 136 zł, RTG kości podudzia 70 zł.

Poniósł także koszty związane z dodatkowym wyżywieniem, w tym kwotę 350,00 zł na zakup specjalistycznych preparatów dietetycznych typu N., C., I. O., które miały na celu wzmocnienie wyczerpanego po poważnym urazie organizmu oraz kwotę 1.623 zł usług cateringowych. W czasie pobytu w szpitalu powód ze względu na niską

jakość jedzenia szpitalnego wymagał dożywiania, natomiast po wyjściu ze szpitala nie był w stanie samodzielnie przygotowywać posiłków w związku z tym zmuszony był korzystać z cateringu.

W okresie pobytu powoda w szpitalu opiekę poza personelem medycznym, zapewniała także rodzina, głównie siostra i ojciec. W związku z tym, iż na stałe zamieszkują oni w W. musieli ponosić koszty dojazdów z W. do szpitala w Ł.. Niejednokrotnie ponosili oni także koszty noclegu w szpitalu. Koszty noclegów w szpitalu to kwota 594 zł oraz koszty dojazdów w wysokości ok. 1.755 zł z tytułu dojazdów ojca powoda z W. do szpitala (tj. 300 km. tygodniowo x 7 tygodni) oraz kwota ok. 1.755 zł z tytułu dojazdów siostry powoda z W. do szpitala (tj. 300 km. tygodniowo x 7 tygodni).

Powód poniósł także inne koszty związane z wypadkiem, w tym zakup lustra - 54,98 zł (do zalecanej przez lekarzy tzw. terapii lustrzanej), zakup lodówki turystycznej – 259 zł, kserokopie dokumentacji lekarskiej – 226,50 zł.

W wyniku wypadku zniszczeniu uległy również rzeczy powoda o wartości 895 zł, w tym spodnie trekkingowe M. 240 zł, buty C. G. 500 zł, polar Q. 80 zł, czapka – 30 zł, bielizna 15 zł.

(dowód: zeznania powoda, k. 2029verte-2030, min, 00:04:39-00:11:03, faktury VAT, k. 534-597, k. 733-776, k. 852-912)

Przed wypadkiem powód był w pełni zdrowym, sprawnym, aktywnym i pełnym życia młodym mężczyzną. Jego pasją były górskie wędrówki. Biegał, jeździł rowerem, codziennie do pracy dojeżdżał rowerem (obecnie nie jest w stanie jeździć rowerem), pływał, uprawiał sztuki walki. Ukończył studia inżynieryjne na kierunku leśnictwo. Miał w planach odbycie kolejnego stażu, studia magisterskie i pracę jako leśniczy.

Biorąc pod uwagę styl życia powoda przed wypadkiem, aktualna sytuacja życiowa jest dla niego wyjątkowo trudna. Powód nie może pogodzić się ze swoją niepełnosprawnością. Trudny i bardzo krępujący był dla niego fakt, iż tak w szpitalu, jak i przez kilka miesięcy po powrocie domu, nie był osobą samodzielną, wymagał stałej pomocy osób trzecich. Przebywanie w szpitalu i przebyte zabiegi były dla powoda, młodego i wrażliwego człowieka ogromną traumą. Wszystkie te okoliczności wpłynęły bardzo negatywnie na psychikę powoda. Konieczne było skorzystanie z terapii psychologicznej.

W następstwie obrażeń odniesionych w wypadku powód doznał olbrzymich cierpień natury fizycznej, jak i psychicznej. Po amputacji podudzia powodowi dokuczały bardzo silne bóle fantomowe. Powód miał wrażenie miażdżenia w nodze, bólu pulsującego w całej odciętej stopie, rażenia prądem, mrowienia. Ból był tak intensywny, że uniemożliwiał powodowi funkcjonowanie. Dolegliwości bólowe nasiliły się po zabiegach wycięcia tkanek martwiczych. Pojawił się bardzo intensywny ból z sączącej się rany, ból złamanego uda. Każda zmiana opatrunku (a były zmieniane co drugi dzień) na niegojących się ranach kikutu i uda wywoływała ogromny ból.

Obecnie powód ma obawy o przyszłość, o to, czy będzie w stanie chodzić. Po uzyskaniu dochodzonych w niniejszym procesie roszczeń zamierza zakupić protezę, aby uzyskać większą sprawność, w tym móc sprawniej chodzić po nierównościach, co jest niezbędne przy wykonywanej przez niego pracy leśnika. Proteza, z której obecnie korzysta powód, umożliwia wygodne chodzenie po płaskim terenie, ale na nierównym terenie, np. w lesie, zaczynają się problemy.

Do chwili obecnej powód odczuwa bóle fantomowe, bóle kręgosłupa, czasami pojawiają się kłopoty ze snem.

Obecnie leczenie powoda zostało zakończone, nie zażywa ona żadnych leków, ale nadal wskazana jest rehabilitacja. Z uwagi na brak środków finansowych powód nie korzysta z zabiegów rehabilitacyjnych, ani turnusów rehabilitacyjnych, ćwiczy sam w domu. Ćwiczenia są niezbędne dla wyrównania symetrii ciała, aby możliwe było poprawne chodzenie i nie doszło do uszkodzenia kręgosłupa.

Po wyjściu ze szpitala powód korzystał z prywatnej rehabilitacji z uwagi na długi czas oczekiwania na zabiegi w ramach NFZ.

(dowód: zeznania powoda, k. 2029verte-2030, min, 00:04:39-00:11:03)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na częściowe uwzględnienie.

Podstawę prawną żądania pozwu stanowi art. 445 § 1 k.c. i art. 444 § 1 i § 2 k.c.

Zgodnie z treścią art. 822 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba na rzecz której została zawarta umowa ubezpieczenia (§1). Umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody będące następstwem przewidzianego w umowie wypadu, który miał miejsce w okresie ubezpieczenia (§ 2).

Istota ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej wynikająca z art. 822 k.c. sprowadza się więc do tego, że w sytuacji zaistnienia szkód określonych w § 2 tego przepisu, zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia odszkodowania osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za te szkody ponosi ubezpieczający albo osoba, na rzecz której została zawarta umowa ubezpieczenia.

Odpowiedzialność odszkodowawczą z tytułu obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej reguluje natomiast ustawa z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczeń Komunikacyjnych (Dz. U. nr 124 poz. 1152).

W świetle art. 34 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, który stanowi *lex specialis* do art. 822 § 1 k.c., z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym obowiązani są do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia.

Zgodnie natomiast z art. 35 cytowanej ustawy ubezpieczeniem OC posiadaczy pojazdów mechanicznych jest objęta odpowiedzialność cywilna każdej osoby, która kierując pojazdem mechanicznym w okresie trwania ochrony ubezpieczeniowej wyrządziła szkodę w związku z ruchem tego pojazdu.

W niniejszej sprawie nie ulega wątpliwości, iż do wyrządzenia szkody powodowi doszło w następstwie ruchu pojazdu mechanicznego. Niewątpliwym i nie kwestionowanym przez pozwanego jest także, iż zachodzą podstawy odpowiedzialności cywilnej sprawcy szkody na podstawie art. 436 § 1 k.c. a także, iż doszło do wyrządzenia szkody powodowi, polegającej na uszkodzeniu ciała.

Wobec powyższego pozwany co do zasady jest odpowiedzialny z tytułu szkody wyrządzonej M. B..

W przedmiotowej sprawie nie jest kwestionowana zasada odpowiedzialności pozwanego wynikająca z umowy ubezpieczenia OC łączącej sprawcę szkody z pozwanym zakładem ubezpieczeń; pozwany przyjął swą odpowiedzialność w toku likwidacji szkody i stanowisko to podtrzymywał w pismach procesowych. Spór dotyczy natomiast wysokości należnych powodowi świadczeń, a więc zakresu odpowiedzialności pozwanego.

Rozważnie zasadności żądania pozwu wymaga odniesienia do podniesionego przez stronę pozwaną zarzutu przyczynienia się powoda do powstania szkody. Precyzując swoje ostateczne stanowisko w tym zakresie pozwany wskazał, iż zakres przyczynienia powoda winien być ustalony na poziomie 25 % z uwagi na to, iż powód w czasie zdarzenia nie miał zapiętych pasów bezpieczeństwa. Pełnomocnik powoda nie uznał powyższego zarzutu, wskazując, iż powodowi w żadnym zakresie nie może postawić zarzutu przyczynienia się do powstania szkody. Powód w swoich przekonujących i spójnych zeznaniach jednoznacznie wskazał, iż w czasie zdarzenia miał zapięte pasy bezpieczeństwa. Pozwany w toku całego procesu nie przedstawił żadnego dowodu świadczącego o przyczynieniu powoda. Wobec

powyższego Sąd nie uznał zasadności podniesionego przez pozwanego zarzutu przyczynia powoda do powstania szkody.

Rozważając zasadność objętych pozwem roszczeń powoda Sąd miał na uwadze przesłanki określone w art. 445 § 1 k.c. i art. 444 § 1 i 2 k.c.

W świetle art. 445 § 1 k.c. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

Ustalenie wysokości zadośćuczynienia powinno zostać natomiast dokonane z uwzględnieniem wszelkich okoliczności mających wpływ na rozmiar doznanej krzywdy oraz to, że zadośćuczynienie ma przede wszystkim charakter kompensacyjny i tym samym jego wysokość winna przedstawiać jakąś odczuwalną wartość- por. przykładowo wyrok SN z dnia 12 kwietnia 1972 roku, II CR 57/72, OSNCP 1972, z. 10, poz. 183 oraz wyrok SN z dnia 24 czerwca 1965 roku, I PR 203/65, OSPIKA 1966, poz. 92).

Rozważając istotę powyższego roszczenia należy mieć na uwadze, iż na rozmiar krzywdy, a w konsekwencji wysokość zadośćuczynienia, składają się cierpienia fizyczne i psychiczne, których rodzaj, natężenie i czas trwania należy każdorazowo określić w okolicznościach konkretnej sprawy. Mierzenie krzywdy wyłącznie stopniem uszczerbku na zdrowiu stanowiłoby niedopuszczalne uproszczenie nie znajdujące oparcia w treści art. 445 § 1 k.c. Zadaniem Sądu jest indywidualne określenie stopnia krzywdy doznanej przez powoda i podjęcie próby przełożenia jej na określoną wartość finansową.

O rozmiarze należnego zadośćuczynienia pieniężnego powinien decydować w zasadzie rozmiar doznanej krzywdy: stopień cierpienia fizycznych i psychicznych, ich intensywność i czas trwania, nieodwracalność następstw wypadku i inne podobne okoliczności. Niewymierny w pełni charakter tych okoliczności sprawia, że sąd przy ustalaniu rozmiaru krzywdy i tym samym wysokości zadośćuczynienia ma pewną swobodę. Ocena sądu w tym względzie powinna się opierać na całokształcie okoliczności sprawy, nie wyłączając takich czynników, jak np. wiek poszkodowanego i postawa sprawcy, przy czym określenie wysokości zadośćuczynienia powinno się opierać na obiektywnych i sprawdzalnych kryteriach, kierować się jego celami i charakterem, jednakże przy uwzględnieniu indywidualnej sytuacji stron.

W przedmiotowej sprawie **powód doznał łącznie 116% uszczerbku na zdrowiu, w tym 96% do uszczerbek o charakterze trwałym i 20% uszczerbek długotrwały:** w zakresie urazu ortopedycznego – 89%, neurologicznego – 15% długotrwałego uszczerbku, psychiatrycznego 5% długotrwałego uszczerbku oraz 7% w związku z bliznami powypadkowymi i pooperacyjnymi.

Szczególnie dotkliwie i pozostawiające trwałe następstwa były dla powoda obrażenia o charakterze ortopedycznym. W następstwie wypadku z dnia 14 lipca 2017r. powód doznał zmiążdżenia kończyny dolnej prawej głównie na poziomie podudzia, złamania wieloodłamowego trzonu kości udowej prawej z raną okolicy pachwiny. P. obrażenia z punktu widzenia ortopedycznego spowodowały powstanie trwałego uszczerbku na zdrowiu łącznie w wysokości 72%, w tym:

- złamanie wieloodłamowe trzonu kości udowej prawej z przemieszczeniem – 12 % trwałego uszczerbku na zdrowiu,
- amputacji kończyny dolnej na wysokości 1/3 bliżej podudzia prawego – 55% trwałego uszczerbku na zdrowiu,
- rana pachwiny prawej z rozedną tkanek miękkich okolicy pachwiny – 5% trwałego uszczerbku na zdrowiu.

Ponadto u powoda występują utrwalone ubytki ruchowe w postaci ograniczenia zgięcia ok. 70 stopni i deficyt wyprostu wynoszący 15 stopni. Związany z powyższym trwały uszczerbek na zdrowiu wynosi – 3% za ubytek wyprostu i 14 % za utratę 70% maksymalnego zgięcia.

Łączny trwały uszczerbek na zdrowiu powoda z przyczyn ortopedycznych wynosi 89%.

Powód pozostaje trwale osobą niepełnosprawną od znacznego do umiarkowanego stopnia z możliwością poprawy w kierunku lekkiego stopnia w miarę poprawy wydolności dynamicznej. Do końca stycznia 2018r. był osobą całkowicie niezdolną do pracy. Utrudnienia w życiu codziennym są ewidentne. Powód stał się inwalidą z inwalidztwem nieodwracalnym w obrębie kończyny dolnej prawej. Przez okres ok. pół roku od urazu powód wymagał opieki innych osób średnio 5 godzin na dobę. W miarę postępu leczenia, poprawy wydolności narządu ruchu i stabilizacji stanu statyczno-dynamicznego czas opieki uległ zmniejszeniu do dwóch godzin dziennie przez 3 miesiące. Obecnie powód pomimo niepełnosprawności jest zdolny do samodzielnej egzystencji. Wymaga pomocy na poziomie 1 godziny dziennie na czas nieokreślony w zakresie czynności wymagających pełnej aktywności fizycznej. Rozmiar cierpień fizycznych powoda był duży przez okres 6 miesięcy od urazu. Obecnie jest mierny z możliwością poprawy w miarę stabilizacji wydolności narządu ruchu. Powód jest skazany na protezę kończyny dolnej prawej.

Rozważając zakres należnego powodowi zadośćuczynienia Sąd miał na uwadze opisany powyżej zakres cierpień powoda, i to zarówno fizycznych, jak i psychicznych, trwale następstwa doznanych urazów – znaczące ograniczenie sprawności fizycznej trwale kalectwo związane z amputacją kończyny dolnej. Należy przy tym podkreślić wiek powoda – w dacie wypadku powód miał 24 lata, był w pełni sprawny fizycznie i aktywną osobą, aktywnie uprawniającą sport, uwielbiającą górskie wędrówki. Z uwagi na powyższe niewątpliwie i zakres doznanej przez niego krzywdy jest większy, ponadto rodzi także obawy o stan zdrowia i sprawność fizyczną za kilka czy kilkanaście lat. Dużym dyskomfortem były nawracające dolegliwości bólowe, w szczególności bóle fantomowe. Ból przyczynił się do uzależnienia od środków opioidowych. Wypadek spowodował duże zmiany w życiu powoda - jego życie stało podporządkowane leczeniu i rehabilitacji. Powód doświadczył wielu strat w różnych płaszczyznach funkcjonowania – nie podjął pracy po skończonych studiach, nie może normalnie rozwijać i realizować swoich zainteresowań i hobby. Doświadcza wielu ograniczeń, które są źródłem frustracji i będą wymagały dalszego procesu emocjonalnego godzenia się z utratą zdrowia. Proces ten może być długotrwały i trudno przewidzieć, jak się zakończy.

Mając na uwadze powyższe okoliczności obrazujące krzywdę, jakiej doznał powód w następstwie przedmiotowego wypadku komunikacyjnego, **Sąd zasądził na rzecz powoda kwotę 325.000 zł tytułem zadośćuczynienia, przy uwzględnieniu faktu, iż w toku postępowania likwidacyjnego pozwany wypłacił powodowi kwotę 125.000 zł tytułem zadośćuczynienia.** W ocenie Sądu tak ustalona kwota uwzględnia zakres doznanej przez powoda krzywdy, cierpień doświadczanych przez niego w następstwie doznanych urazów oraz trwałego kalectwa związanego z amputacją kończyny dolnej.

Powód ostatecznie po kolejnych modyfikacjach powództwa określił żądanie zadośćuczynienia na kwotę 325.000 zł i Sąd uwzględnił powództwo w tym zakresie w całości.

O odsetkach o powyższego świadczenia Sąd orzekł na podstawie art. 481 k.c., zasądzając odsetki ustawowe od dnia 21 października 2017r., tj. od dnia następnego po wydaniu przez pozwanego decyzji i przyznaniu powodowi kwoty 50.000 zł, w tym kwoty 25.000 zł tytułem zadośćuczynienia.

Z uwagi na to, iż toku procesu w dniu 26 czerwca 2018r. pozwany wypłacił na rzecz powoda kwotę 100.000 zł tytułem zadośćuczynienia, Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda odsetki ustawowe za opóźnienie od powyższej kwoty za okres od 21 października 2017r. do dnia 26 czerwca 2018r. na podstawie art. 481 k.c.

Powód w roku procesu cofnął pozew co do kwoty 100.000 zł tytułem zadośćuczynienia i wobec tego Sąd na podstawie art. 355 k.p.c. umorzył postępowanie w tym zakresie.

Dokonując ustaleń w zakresie następstw wypadku dla zdrowia poszkodowanego Sąd oparł się na opiniach biegłych: z zakresu ortopedii – R. E., neurologii i rehabilitacji medycznej B. S. biegłego z zakresu chirurgii plastycznej T. Z., biegłej psycholog M. P. oraz biegłego psychiatry B. P. opinie biegłych są rzetelne, kategorię i przekonujące, wystarczająco wyjaśniają zagadnienia wymagające wiadomości specjalnych, a wnioski w nich zawarte nie zostały skutecznie zakwestionowane przez żadną ze stron procesu.

Dla ustalenia, jakiego rodzaju proteza jest optymalna dla powoda i pozwoli mu w największym zakresie powrócić do sprawności sprzed wypadku, a także jakie są koszty wykonania i następnie serwisowania i utrzymania takiej protezy, Sąd zasięgnął opinii biegłego z zakresu oprotezwania. Opinia została wydana przez (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w P.. P. opinia jest profesjonalne, wnikliwa, rzetelna i kategoryczna. Wystarczająco wyjaśnia zagadnienia wymagające wiadomości specjalnych, a wnioski w niej zawarte nie zostały skutecznie zakwestionowane przez żadną ze stron procesu.

Rozważając zasadność roszczenia o zasądzenie na rzecz powoda odszkodowania z tytułu kosztów opieki, leczenia i kosztów dojazdów do placówek medycznych Sąd miał uwadze normę art. 444 § 1 k.c. normę art. 322 k.p.c.

W toku niniejszego procesu, po ostatecznym sprecyzowaniu żądania, powód z powyższego tytułu dochodził należności w kwocie 26.784,48 zł za okres od wypadku do 27 grudnia 2017r. (od 1 stycznia 2018r. powód zgłosił żądanie zasądzenia renty na zwiększone potrzeby).

Na dochodzoną kwotę odszkodowania składają się następujące koszty: koszty zastępstwa procesowego w postępowaniu likwidacyjnym 10.800 zł, koszty opieki osoby trzeciej nad powodem, które Sąd biorąc pod uwagę opinię biegłych ortopedy i neurologa wyliczył na kwotę 5.885,00 zł, koszty dojazdu rodziny do szpitala i dojazdu powoda do placówek medycznych, koszty leczenia, lepszego odżywiania powoda, zakupu niezbędnego sprzętu, koszty zniszczonych w wypadku rzeczy osobistych powoda, które Sąd uznał w łącznej kwocie 17.248,48 zł - na podstawie rachunków i faktur przedłożonych w toku procesu oraz ponadto udokumentowana kwota 10.870, 00 zł z tytułu kosztów leczenia w prywatnej placówce medycznej.

W świetle utrwalonego w orzecznictwie Sądu Najwyższego stanowiska (por. m.in. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 lutego 2007r., II CSK 474/06) należy uznać, iż korzystanie z pomocy innej osoby i związane z tym koszty stanowią koszty leczenia w rozumieniu art. 444 § 1 KC. Legitymacja czynna w zakresie żądania zwrotu tych kosztów przysługuje poszkodowanemu niezależnie od tego, kto sprawuje opiekę nad nim (osoba bliska, np. żona lub osoba inna).

W niniejszej sprawie, jak wynika z opinii biegłych z zakresu ortopedii i neurologii i rehabilitacji medycznej czas koniecznej pomocy osób trzecich w okresie od 15 września 2017r., tj. od opuszczenia szpitala przez powoda przez okres 6 miesięcy wynosił 4-5 godzin na dobę. Przez kolejny okres pół roku czas niezbędnej pomocy wynosił 1-2 godziny na dobę. Pomoc była niezbędna powodowi z zważywszy na jego stan zdrowia przy wykonywaniu czynności związanych z samoobsługą i codziennymi obowiązkami domowymi, w tym przy czynnościach higienicznych, przygotowywaniu i spożywaniu posiłków, sprzątanii, dowożeniu do placówek medycznych i na rehabilitację. Obecnie powód wymaga pomocy w wymiarze 1 godziny dziennie na czas nieokreślony w zakresie czynności wymagających pełnej aktywności fizycznej. Przyjmując koszt jednej godziny opieki, zgodnie z żądaniem powoda, na kwotę 11,00 zł, należne z tego tytułu powodowi odszkodowanie za okres od 15 września 2017r. do 27 grudnia 2017r. wynosi 5.885,00 zł.

Sąd uznał także za zasadne zasądzenie na rzecz powoda odszkodowania z tytułu poniesionych kosztów leczenia, w tym zakup leków i środków opatrunkowych na kwotę 650,00 zł, zakup środków higienicznych – ok. 200 zł, wizyty u psychologa – 400 zł, usługi rehabilitacyjne – 1.310 zł, konsultacja ortopedyczna – 220 zł, badanie MR stawu kolanowego – 650 zł, artroskopia operacyjna – 5.840 zł, badania krwi – 136 zł, RTG kości podudzia 70 zł. P. wydatki zostały udokumentowane załączonymi fakturami VAT i rachunkami.

W ramach żądania zasądzenia odszkodowania powód dochodził także zasądzenia kwoty 1.755 zł tytułem kosztów siostry i kwoty 1.755 zł tytułem kosztów dojazdu ojca z miejsca ich zamieszkania w W. do miejsca hospitalizacji powoda po wypadku, tj. do Ł. . Sąd uznał powyższe żądanie za uzasadnione.

P. roszczenie zostało udowodnione przez stronę powodową w toku niniejszego procesu. Jak bowiem wynika z w pełni wiarygodnych zeznań powoda także w świetle zasad doświadczenia życiowego, za zasadne należy uznać, iż powód poniósł koszty związane z odwiedzinami rodziny w okresie jego hospitalizacji. Biorąc pod uwagę odległość oraz czas

pobytu powoda w szpitalu – 7 tygodni, wyliczoną przez pozwanego kwotę należy uznać za prawidłową oraz przyjmując stawkę 0,8358 zł / km (zgodnie z Rozporządzeniem Min. Transportu z dnia 23 października 2007r. zmieniające rozporządzenie w sprawie warunków ustalania oraz sposobu dokonywania zwrotu kosztów używania samochodów osobowych do celów służbowych – Dz. U z 2007r. Nr 201, poz. 1462) **należne powodowi odszkodowanie z tego tytułu winno wynosić 3.510,00 zł.**

Wobec powyższego łączna kwota odszkodowania za okres od wypadku do 27 grudnia 2017r. winna wynosić 30.933,48 zł, kwotę tę należy pomniejszyć, zgodnie z żądaniem powoda o kwotę 6.000 zł wypłaconą przez pozwanego tytułem renty miesięcznej na zwiększone potrzeby za okres od września 2017r. do grudnia 2017r. oraz kwotę 19.280 zł uzyskaną przez powoda w wyniku zbiórki charytatywnej. Wobec powyższego zasadnym jest zasądzenie odszkodowania w kwocie 5.653,48 zł. oraz dodatkowo w kwocie 10.800 zł z tytułu kosztów hospitalizacji w prywatnej placówce medycznej. Łącznie Sąd zasądził zatem kwotę 16. 523,48 zł.

W pozostałym zakresie żądanie zasądzenia odszkodowania z tytułu kosztów leczenia, opieki i kosztów dojazdu jako bezzasadne zostało oddalone.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 k.c., zasądzając odsetki ustawowe za opóźnienie od pierwotnie żądanej kwoty od dnia doręczenia odpisu pozwu pozwanemu, tj. od 6 lutego 2018r. oraz od kwoty rozszerzonego żądania, tj. 10.800 zł, od dnia doręczenia pozwanemu pisma rozszerzającego powództwo, tj. od 30 października 2018r.

Sąd uznał także za zasadne żądanie zasądzenia kwoty 12.840 zł z tytułu kosztów nabycia protezy podudzia. Z uwagi na fakt, iż powód po amputacji kończyny dolnej jest zmuszony korzystać z protezy podudzia powyższe koszty należy uznać za w pełni uzasadnione. Powód przedłożył fakturę dla udokumentowania poniesionych kosztów. Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie art. 444 § 1 k.c. uwzględnił powództwo w tym zakresie w całości. O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 k.c., zasądzając odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia 10 kwietnia 2019r., tj. od dnia doręczenia pisma rozszerzającego powództwo w powyższym zakresie.

Z tych samych względów Sąd uznał za zasadne żądanie zasądzenia odszkodowania na pokrycie kosztów nabycia nowej protezy odpowiedniej z uwagi na stan zdrowia powoda oraz prowadzony przez niego tryb życia. Należy bowiem podkreślić, iż jak wynika z opinii medycznej z zakresu oprotezowania, z uwagi na rodzaj amputacji, stan zdrowia i poziom aktywności powoda zalecane jest zastosowanie dla niego protezy kończyny dolnej w systemie podciśnieniowym aktywnym z wewnętrznym linerem (lejem elastycznym) i pełno kontaktowym lejem zewnętrznym. Aktywny system podciśnieniowy zapobiegnie przesuwaniu się protezy na kończynie, zapewni bardzo dobry kontakt protezy z kikutem kończyny, zmniejszy odczucia wagi protezy, umożliwi lepszą kontrolę protezy w trakcie chodu, a także spowoduje zminimalizowanie zmian obwodowych kikuta w ciągu dnia, a przez to będzie działać korzystnie na kształt kikuta w przyszłości. Zastosowanie leja elastycznego poliuretanowego umożliwi powodowi maksymalny powrót do aktywności zbliżonej do tej sprzed wypadku. **Całkowity koszt zaopatrzenia ortopedycznego dla powoda wynosi 195.381,53 zł.**

Proteza używana obecnie przez powoda jest w stanie technicznym uniemożliwiającym jej prawidłowe działanie, a także jest nieodpowiednia do obecnego stanu zdrowia powoda. Proteza ta jest o ok. 1-1,5 cm. za krótka względem strony zachowanej kończyny. Powoduje to utykanie, brak stabilności, brak poczucia równowagi. Może to długiej perspektywie czasu powodować nieodwracalne zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa. Obecna proteza (lej protezowy) nie jest dopasowana do aktualnego kształtu kikuta amputowanej kończyny. Powoduje to brak możliwości pełnego obciążenia nogi protezowanej i bardzo skraca długość czasu, w którym powód jest w stanie używać protezę w ciągu doby. Konieczne jest użytkowanie kul ortopedycznych do odciążenia zaprotezowanej kończyny, a przez to następuje nadmierne obciążenie zdrowej nogi, o może prowadzić do urazów, a nawet stałych zwyrodnień.

Powód po ostatecznym sprecyzowaniu powództwa dochodził z powyższego tytułu kwoty 195.381,53 zł. Z uwagi na to, iż pozwany w toku postępowania likwidacyjnego wypłacił na rzecz powoda kwotę 25.000 zł na poczet kosztów nabycia protezy, Sąd w tym zakresie oddalił żądanie.

Mając powyższe na uwadze Sąd zasądził na rzecz powoda kwotę 170.381,53 zł na poczet kosztów nabycia protezy.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 k.c., zasądzając odsetki ustawowe za opóźnienie od kwoty pierwotnego żądania od 21 października 2017r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 44. 381,53 zł od dnia 23 listopada 2020r., tj. od dnia doręczenia pisma rozszerzającego powództwo w powyższym zakresie.

W ocenie Sądu w niniejszej sprawie uzasadnione jest zasądzenia na rzecz powoda renty z tytułu zwiększonych potrzeb. Powód dochodził należności w kwocie po 2.424,00 zł miesięcznie począwszy od stycznia 2018r, przy czym z uwagi na wypłacenie przez pozwanego renty za okres od 1 stycznia 2018r. do 31 marca 2021r. w kwocie po 1.500 zł miesięcznie, powód w tym zakresie cofnął pozew ze zrzeczeniem się roszczenia, a Sąd na podstawie art. 355 k.p.c. umorzył postępowanie

W ocenie Sądu za zasadne należy uznać zasądzenie miesięcznej renty w kwocie 2.000,00 zł począwszy od 1 stycznia 2018r. i na przyszłość. Z uwagi na to, iż w okresie od 1 stycznia 2018r. do 31 marca 2021r. pozwany wypłacał rentę w kwocie po 1.500 zł miesięcznie, za ten okres Sąd zasądził rentę w kwocie po 500 zł miesięcznie, zaś za okres od 1 kwietnia 2021r. i na przyszłość w pełnej kwocie po 2.000 zł miesięcznie.

W przeciwieństwie do przepisu art. 444 § 1 w przypadku renty z art. 444 § 2 k.c. chodzi o konieczność ponoszenia stałych wydatków. Renta ta ma na celu wynagrodzenie szkody trwałej. Ma na celu wynagrodzenie szkody polegającej na konieczności stałych wydatków (na pomoc ze strony osoby trzeciej, lepsze odżywianie i odpowiednie leczenie, korzystanie ze szczególnych środków komunikacji itd.) Sąd nie jest przy tym zobowiązany do zachowania drobiazgowej dokładności przy wyliczaniu renty. Z natury rzeczy wynika, że konkretyzacja wymienionych okoliczności może nastąpić dopiero w przyszłości. Poszkodowany może bowiem nie dysponować na razie odpowiednimi środkami pieniężnymi na dokonanie wydatków, które są jednak konieczne. Wystarczy zatem, że poszkodowany udowodni istnienie zwiększonych potrzeb, stanowiących następstwo czynu niedozwolonego (Odszkodowanie za szkodę majątkową, A. S., Oficyna (...), B. 1998).

W okresie od 1 stycznia 2018r. zwiększone potrzeby powoda wynikały z konieczności intensywnej rehabilitacji, ok. 900 zł miesięcznie (uzasadnione było korzystanie z prywatnych zabiegów z uwagi na długi czas oczekiwania na świadczenia rehabilitacyjne w ramach NFZ, na co wskazywała biegła z zakresu neurologii i rehabilitacji medycznej), koszty związane z dojazdami do placówek medycznych – ok. 200 zł, zakup leków i środków opatrunkowych, ok. 70 zł. Zwiększone potrzeby wynikały także z konieczności korzystania z pomocy osób trzecich. Jak wynika z opinii biegłych ortopedy oraz neurologa w okresie od 1 stycznia 2018r. do 15 marca 2018r. zakres tej niezbędnej opieki wynosił 5 godzin dziennie, co, przy przyjęciu stawki 11 zł za godzinę opieki stanowi kwotę, stanowi kwotę 1.650 zł. W okresie od 15 marca 2018r. do października 2018r. zakres tej pomocy wg biegłych wynosił 2 -3 godziny dziennie, co stanowiło koszt ok. 1000 zł. Od listopada 2018r. i bezterminowo powód wymaga pomocy w zakresie czynności wymagających pełnej sprawności fizycznej w wymiarze 1 godziny dziennie, co przy obecnych stawkach za godzinę opieki wynoszącą ok. 16 zł, stanowi kwotę 480 zł miesięcznie. Obecnie na zwiększone potrzeby powoda będące następstwem stanu zdrowia po wypadku składają się następujące koszty: koszt serwisowania protezy, który w przeliczeniu na miesiąc wynosi 830 zł (jak wynika z opinii medycznej z zakresu oprotezowania). Do tego dochodzą jeszcze koszty związane z zakupem środków niezbędnych do utrzymania właściwej higieny kikutu oraz elementów protezy mających bezpośredni kontakt z ciałem, które wynoszą 170,00 zł. Powód, jak wynika z opinii biegłych nadal wymaga rehabilitacji, zarówno zabiegów, koszt ok. 600 zł rocznie oraz udziału w turnusach rehabilitacyjnych celem lepszej adaptacji do istniejącego inwalidztwa i większej aktywizacji - koszt ok. 3000 zł za jeden turnus. Miesięcznie koszt rehabilitacji to zatem kwota ok. 300 zł. Do tego dochodzą jeszcze koszty związane z dojazdami do placówek medycznych i firmy protetycznej w wysokości ok. 150 zł miesięcznie oraz koszt zakupu leków ok. 80 zł.

Sąd oddalił powództwo w zakresie żądania ustalenia, że pozwany ponosi odpowiedzialność za dalsze, mogące powstać w przyszłości skutki wypadku oraz ustalenie odpowiedzialności pozwanego w zakresie każdorazowej konieczności naprawy lub wymiany protezy.

Mając powyższe na uwadze Sąd zasądził na rzecz powoda rentę z tytułu zwiększonych potrzeb w kwocie po 2.000 zł miesięcznie, oddalając powództwo ponad tę kwotę, jako nie znajdujące prawnego ani faktycznego uzasadnienia.

Sąd oddalił powództwo w zakresie **żądania ustalenia odpowiedzialności pozwanego za skutki wypadku z dnia 14 lipca 2017r., jakie mogą ujawnić się w stanie zdrowia powoda w przyszłości.** Podstawę prawną powyższego żądania stanowi norma art. 189 k.c. Zgodnie art. 442¹ k.c., który zawiera w § 3 nową treść normatywną - w razie wyrządzenia szkody na osobie termin przedawnienia nie może skończyć się wcześniej niż z upływem lat trzech od dnia, w którym poszkodowany dowiedział się o szkodzie i osobie zobowiązanej do jej naprawienia. W odniesieniu do szkód na osobie wyeliminowane zatem zostało działanie zasady, że przedawnienie roszczeń o naprawienie szkody wyrządzonej czynem niedozwolonym nie może nastąpić później niż po upływie dziesięciu lat od dnia wyrządzenia szkody (por. art. 442¹ § 1 k.c.). W takim stanie prawnym można zasadnie twierdzić, że wyeliminowane zostało niebezpieczeństwo upływu terminu przedawnienia roszczenia o naprawienie szkody na osobie wcześniej niż szkoda ta się ujawniła, a zatem utracił znaczenie argument odwołujący się do złączenia skutków upływu terminu przedawnienia.

W kontekście powyższych rozważań za bezzasadne należało także uznać także żądanie ustalenia odpowiedzialności pozwanego w zakresie każdorazowej konieczności naprawy lub wymiany protezy.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c., stosując zasadę odpowiedzialności za wynik procesu. Powód wygrał proces w 94%, dlatego też Sąd mając na uwadze normę art. 98 k.p.c. Sąd zasądził na rzecz powoda kwotę 14.317,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 10.817 zł z tytułu wynagrodzenia pełnomocnika, 3.000 zł część opłaty sądowej od pozwu, 500 zł – zaliczka na koszt opinii biegłych.

Na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w związku z art. 100 k.p.c., przyjmując, iż pozwany przegrał proces w 94%, Sąd nakazał pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim kwotę 34.305,70 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych (94% x 36.495,35 zł - kwota 31.594,00 zł nieuiszczona opłata sądowa od pozwu oraz kwota 4.901,35 zł – nieuiszczone koszty opinii biegłych).

SSO Renata Lech

ZARZĄDZENIE

1. Odnotować zwrot akt w kontrolce terminowości sporządzania uzasadnień.
2. Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikom stron.

11 marca 2021r.

SSO Renata Lech